

je li riječ o „odluci u pogledu kolektivnog otkazivanja” u smislu članka 2. stavka 4. prvog podstavka 98/59/EZ također onda kada poduzeće koje kontrolira poslodavca postavi potonjem takve uvjete da bude primoran iz poslovnih razloga provesti kolektivno otkazivanje?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan:

trebaju li, u skladu s člankom 2. stavkom 4. drugim podstavkom, u vezi s člankom 2. stavkom 3. točkom (a), člankom 2. stavkom 3. točkom (b) podtočkom i. i člankom 2. stavkom 1. Direktive 98/59/EZ, predstavnici radnika biti obaviješteni također o tome koji su poslovni ili drugi razlozi naveli poduzeće koje kontrolira poslodavca na donošenje odluka koje su poslodavca dovele do toga da namjerava provesti kolektivno otkazivanje?

4. Je li u skladu s člankom 2. stavkom 4., u vezi s člankom 2. stavkom 3. točkom (a), člankom 2. stavkom 3. točkom (b) podtočkom i. i člankom 2. stavkom 1. Direktive 98/59/EZ to da se radnicima, koji u sudskom postupku zahtijevaju utvrđenje nezakonitosti otkaza radnog odnosa, provedenih u okviru kolektivnog otkazivanja, pri čemu se pozivaju na to da poslodavac, koji je dao otkaz, nije pravilno proveo savjetovanje s predstavnicima radnika, naloži obveza obrazlaganja i dokazivanja, koji nadilaze obrazlaganje činjenica u vezi s kontrolom poslodavca?

5. Ako je odgovor na četvrto pitanje potvrđan:

koje se dodatne obveze obrazlaganja i dokazivanja mogu u tom slučaju u skladu s navedenim odredbama naložiti radnicima?

(¹) SL L 225, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2017. uputio Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg
(Njemačka) – Daniela Chlubna protiv APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG**

(Predmet C-62/17)

(2017/C 144/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Daniela Chlubna

Tuženik: APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Prethodna pitanja

1. Je li kontrolirajuće poduzeće u smislu članka 2. stavka 4. prvog podstavka Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje (¹) samo ono poduzeće čiji se utjecaj osigurava poslovnim udjelima i glasačkim pravima ili je dovoljan i ugovorni ili *de facto* utjecaj (primjerice na temelju ovlasti fizičkih osoba da daju upute)?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje da nije potreban utjecaj koji se osigurava poslovnim udjelima i glasačkim pravima:

Predstavlja li „odluku u pogledu kolektivnog otkazivanja” u smislu članka 2. stavka 4. prvog podstavka Direktive 98/59/EZ kada kontrolirajuće poduzeće nametne poslodavcu takve zahtjeve da je poslovno nužno provesti kolektivno otkazivanje?

3. U slučaju pozitivnog odgovora na drugo pitanje:

Zahtijeva li se člankom 2. stavkom 4. drugim podstavkom u vezi s člankom 2. stavkom 3. točkom (a), člankom 2. stavkom 3. točkom (b) podtočkom i. i člankom 2. stavkom 1. Direktive 98/59/EZ da se predstavnike radnika također obavijesti o poslovnim ili drugim razlozima na temelju kojih je kontrolirajuće poduzeće donijelo svoje odluke koje su dovele do toga da poslodavac namjerava provesti kolektivno otkazivanje?

4. Je li s člankom 2. stavkom 4. u vezi s člankom 2. stavkom 3. točkom (a), člankom 2. stavkom 3. točkom (b) podtočkom i. i člankom 2. stavkom 1. Direktive 98/59/EZ spojivo to da se na radnike – koji u sudskom postupku zahtijevaju utvrđenje nezakonitosti njihovog otkaza do kojeg je došlo u okviru kolektivnog otkazivanja, pri čemu se pozivaju na to da se poslodavac koji je dao otkaz nije pravilno posavjetovao s predstavnicima radnika – stavi teret iznošenja činjenica i dokaza koji prelazi puko navođenje indicija o kontroli?

5. U slučaju pozitivnog odgovora na četvrto pitanje:

Koje se daljnje obveze u pogledu iznošenja činjenica i dokaza mogu nametnuti radnicima u predmetnom slučaju u skladu s navedenim odredbama?

⁽¹⁾ SL 1998., L 225, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2017. uputio Tribunal d'instance de Limoges
(Francuska) – Banque Solfea SA protiv Jean-François Veitla**

(Predmet C-63/17)

(2017/C 144/32)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'instance de Limoges

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banque Solfea SA

Tuženik: Jean-François Veitl

Prethodno pitanje

Kad efektivna kamatna stopa za kredit iznosi 6,75772 %, dopušta li pravilo iz Direktive 98/7/EZ od 16. veljače 1998. ⁽¹⁾ i Direktive 2008/48/EZ od 23. travnja 2008. ⁽²⁾ prema kojem se, u francuskoj verziji, „rezultat izračunava točnošću od najmanje jednog decimalnog mjesta. Ako je brojka na sljedećem decimalnom mjestu veća ili jednaka 5, brojka na tom određenom decimalnom mjestu uvećava se za jedan”, da se smatra točnim EKS naveden kao 6,75 %?

⁽¹⁾ Direktiva 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o izmjeni Direktive 87/102/EEZ o usklađivanju zakona, propisa i upravnih odredbi država članica u vezi s potrošačkim kreditima (SL L 101, str. 17). [neslužbeni prijevod]

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2017. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Oftalma Hospital Srl protiv C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte**

(Predmet C-65/17)

(2017/C 144/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione